

**Medlidende Christnes
Tillige med
Trundhiems Byes
Ynckelig
Klage-Viise
Offver hendis Jammerlige Undergang
aff Ildebrand dend 19. Aprili 1681.
Og Svar derpaa aff GUD.**

Gid det gaar Eder ick som mig! Alle i som Begr. 1.
gaa her frem, Seer dog oc acter, om der er v. 12.
nogen Sorg som min Sorg; Thi HERren
giorde mig fuld aff Jammer, paa sin grume
Vredis Dag hand sende en Ild aff det
Høye, og lod dend faa Magt; hand gior- v. 13.
de mig til en øde Sted, at jeg maa Dagelig
sørge/Begr. 1.

Hvorfor haffver HERren saa handlet Jer 22.
med denne Stad? Svar. Fordi de forlod. eV. 9
HERrens deris Guds Pagt Jer Der Ps. 92 v. 16
er icke Uret hos Herren Ps, 92. Tie derfor
stille de ville icke lade sig paaminde i HER- Am. 6.v. 10
rens Naffn Amos. 6.

Stemme som:

Alt hos de Floder i Babylon, etc.

Prentet aff Christian Wering Acad. Bogtr.

1. *Author* klager.

Ach Trundhiem, Trundhiem Landsens
med Niderkrantz befæsted. (Fryd)

hvad gaf din Harp saa dum en Liud? Svar:

Den HERre streng mig giæsted.

Jeg tæncker paa din forig Stand

En Prydet Brud, nu uden Mand
Som en Elendig Encke,
Der blot oc Huusvild betler Brød,
Aff hunger Kummer lider Nød;
Det maa mit Hierte krencke!

2. Byen klager:

Ach ja! min Harpe er ophengd,
Jeg kand ey siung, ey braske!
Min Luth er brusten hver en Streng,
Jeg er nedsæt i Aske!
Jeg er Elendig Jammerlig,
Thi HERren har bedrøffvet mig;
Udi sin Grumme Vrede!
Hand sende ud saa glubsk en Ild,
hastig jaged min' Børn Huusvild;
I Flugt for Flammer heede!

3. Gud svarer:

Jeg Reisste dig oc gjorde Ret,
Derfor dig nu besinde,
Din Veyes Frugt har gjort dig mæt,
Som vorte flux der inde.
Din Pærsefuld var aff Fortræd,
Som løb flux over alle Bredd'
Synde-Fruct var fuld mooden.
Saa at den maatte pærsis nu,
Hvor til mig tiende Ild oc Luu;
At giøre din Perse Traaden.

4. Byen.

Ach Zions Veye sørge nu,
I min Nedre-Qvarteere!
Mariæ-Kirck mon Ildens Luu,

Skamfere oc fortære,
Predickestoel Altartaffle skion,
Orgel oc Ornamenten kiøn;
Med Flamme-Røg opfore!
Hvis Nazarere maa nu staa
Og predick under Himmel blaa,
hvad var den Aarsag store?

5. GUd svarer:

Fordi mit Ord hultis for Spot.
Som bleff kundgiort der inde,
De som ey gjør der effter got
Leg, Lærde Mand oc Qvinde,
Hvad skulde de med Kircke gjør?
Som forgieffvis mit Ord mon hør
og det slaar hen i Vinde
Det er ickun en Dødsens Lugt,
For de Forhærdet og Forslugt,
Som ey har GUd i Sinde.

6. Byen!

Ach! Ach hvor klemmer det mit Hiert;
Mit Gods og Huus' er øde,
Min Proviant har Ilden tært
Jeg haffve skull' til Føde
Jeg er beengsted offvermaad
Jeg veed ey Middel og ey Raad
Til Huus eller til Spiise,
Mit Gods min Klæder er forbrendt
Min Mammon meest aff Ilden skiendt
Hvo vil mig hielp beviise?

7. GUd svarer.

Du klager for det timelig

Ad dit Hierte maa værcke,
Men jeg hør icke Anger slig
For dine Synder Stercke
Din stinckende Pragt og Hoffmod
Din Gierighed den Afguds Roed
Din Løzagtighed store
Sin Offverdaad og Fylleri
Din Uretfærdig Skinderi.
Du ey deert sørger fore.

8.

Det Forgængelig du angrer meer,
Derfor din Øyen veder,
Men gamle Vanføør Mennisker,
Du icke snart begræder.
Som bleff forbrendt aff Gløden heed
Og ingen tog sig til at redd'
Derfor vil Dommen svare
Vist sældis offver dend endnu
Som bære skull for dem Omhu
At redde aff den Fare.

9. Der Sodoma Vintræ var fult,
Aff Galde-Beeske Druer,
Hvis Synde-Raab min Øren fyldt
Som skreeg igiennem Skyer,
Slet ingen acted mine Raad,
Alle bar til min Tiener had.
Som trolig dem paamindte
Saa sende jeg dem Svogl og Ild
At de Syndre Utysk og Gild
Fick Løn som de fortiente.

10.

Jeg har dig Trundhiem nock advart
Med haarde Ord og milde,
For din Vantro oc icke spart,
Min' Tegn som Straale-IIde,
All min Umag giver dig ey Tvang,
Jeg peeb, jeg græd eller jeg sang
Lig-Stolt mon du fremtrine,
Naar ey actis mit Sandheds Ord,
Kiep og Riis forgieffs slidis bort,
Hvad skal da hælske Piine?

11. Derfor begræd din Synd Forslugt,
Og gjør flux Poenitenze
Beviis oc sande Bedrings Frugt,
Med en god Conscienze
Begybd foort at Leff Christelig
Sky det Væsen Ugudelig
Som Vantroens Børn øffve.
Saa vil jeg hielpe dig paa Food
Og som en Fader mild og good
Min Velsignels forøge.

12.
Jeg støde kand til Helffved snart
Hastig igien opføre,
Ihielslaa jeg og kand med fart,
Igien Leffvende gjøre,
Ingen kand redde aff min Haand,
De som ved Synd gjør mig Modstand
Og altid mod mig stride,
Dem Heffner jeg mig paa engang
Men de som gaa ret Veyen trang,
Skal min Naade forbide.

13.

Nu har jeg reffset Trundhiems By,
For hindis Synd og Laster
I andre hvis Synder i Sky
Raabe, jeg flux tilhaster
Jeg vil kom som en Tiuff om Nat
At heffne Eders Ondskab brat
Dersom I ey omvende,
Som Ninivitter og gjør Bood,
Og Ydmygst falde mig til Food
At undgaa Straff Elende.

14.

Saa Biuder GUd Mennisken nu,
Allsted i all Ende,
At bedre sig aff Sind og hu,
Og haffve Lamper tænde
Fordi Gud har bestempt en Dag,
Med Ild og Ret vil dømme sag
Det gandske Jorderiige
Ved en Mand som er ret Parat
hand kommer vist maa skee i Nat,
Vær bered Edruelige!

15.

GUd, Fader Søn og Hellig Aand
Hielp hver som er Elende
Oplius og alle Qvind og Mand
Din Tuctels' ret at kiende
Og randsage med største Fliid,
Hver sin Idret fra første hiid,
Saa kand enhver vel dømme
At du til Straffen har got skiel

Og endda maa aff Sind oc Siæl
Din Godhed høyt berømme,
Der aff at lære Ydmyghed,
Og tiene dig i Hellighed,
Din Doms Dag ey forsømme, Amen!

Du HERre haffver forøget Straff offver Folcket. Du indlagde Ære, og bortstøtte dem hen til Jordens Ender. HERre, naar Prøffvelse er der, da søger mand dig, naar du straffer dem, da raabe de jammerlige... Ja, naar det gaar dem hart, da skulle de Aarle søge mig, og sige: Kommer vi ville vende om til HERren, hand haffver sønder-reffvet os, og hand skal læge os, hand haffver slaget os, og hand skal forbinde os igien... Det er min Trøst i min Elendighed, at dine Ord vederqveger mig. Før jeg bleff ydmyget foer jeg vild, men nu holder jeg dine Ord. Det er mig kiert at du ydmygede mig, at jeg maa lære din Ret. Nu veed jeg HERre at dine Domme ere rætte og du ydmygede mig troligen. Haffde din Lov icke været min Trøst, da haffde jeg forfarit (forsakit?) i min Elendighed. Jeg vil aldrig meere forglemme dine Bud. Thi du vederqvæger mig der med. Hvad haffver jeg din' Lov saare kier, dend er min Tale hver Dag. Jeg holder mine Fødder fra alle onde Stier, at jeg kand holde dit Ord. Dit Ord er mine Fødders Lygte, og et Lius paa min Vey.

Naar vi dømmis da reffsis vi aff HERren, at vi icke skulle fordømmis med Verden... Thi hvo som lider paa Kiødet, hand lader aff at synde... Saa ydmyger Eder nu under Guds Veldige Haand, at hand skal ophøye Eder i sin Tid... Og varer paa den store Guds og vor Frelseris JESu Christi herligheds Salige Haab og Aabenbarelse, Lit vor HERRis JESu Christi Naade være med Eder alle! Amen.

Stods Præstegaard dend
VVIV Majj
DVILIVIVLIIVV

Den høyEdle Velbaarne Frue
Fru Marene Bielcke.
Tienstydmygeligst aff
P. M. O.